

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. D. SKUNDO**

2020 m. kovo 23 d. Nr. S- 44 (7-165/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės ir Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrino S. D. (toliau – Pareiškėja) 2020-01-20 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, Atsakovas) 2019 m. žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos (toliau – ir žemės mokesčio deklaracija) dalies. Pareiškėja ir Atsakovo atstovai D. S. ir E. F. 2020-02-18 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja skunde nurodo, kad jai neteisingai skaičiuojamas žemės mokestis už jai nuosavybės teise priklausančius žemės sklypus: unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), adresu: (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Sklypas Nr. 1), ir unikalus Nr. (*duomenys neskelbtini*), adresu: (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Sklypas Nr. 2).

Pareiškėja tvirtina eilę metų mokėjusi žemės mokestį už Sklypą Nr. 1 (2019 metais mokėti nereikėjo), nors šis žemės sklypas buvo gražintas Pareiškėjai kaip miškas, kuriame galima tik rekreacija. Šiame žemės plote buvo suskaičiuoti visi medžiai, jokia statyba jame negalima. Pareiškėja nurodo, kad antrą kartą pamatavus žemės sklypą, buvo užrašyta paskirtis „Kita“, bet šiame sklype yra miškas. Kartu su skundu pateikti Kauno rajono valdybos 1994-05-30 rašto Nr. 167-D ir žemės sklypo ribų plano kopijos.

Skunde nurodoma, kad Sklypas Nr. 2 yra buvusio aerodromo vietoje. Šis nuniokotas sklypas buvo apželdintas mišku 2008-05-30. Kartu su skundu pateiktos tai patvirtinančių dokumentų kopijos: 2008-04-25 miško želdinimo projektas, 2008-05-30 pažyma apie miško želdinimo darbų įvertinimą Nr. 17/23, 2018-11-20 Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro žemėlapių ištrauka Nr. 90523, Miško žemės ir medynų tūrio kainos (Jonavos miškų urėdija) ir žemės sklypo planas. Pareiškėja tvirtina, kad turint „apsodinimo dokumentą“ jai liepiama kreiptis į VĮ Registrų centrą, VĮ Registrų centras liepia kreiptis į Inspekciją, Inspekcija – į VĮ Registrų centrą, o šis liepia matuoti mišku apsodintą žemę.

Remdamasi aukščiau išdėstytu, Pareiškėja prašo neskaičiuoti žemės mokesčio už miško / mišku apsodintą žemę.

Inspekcijos pateiktais duomenimis apie Pareiškėjai 2010–2019 metais suformuotas žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijas už 2010–2019 metus, už Sklypą Nr. 1 Pareiškėjai 2010–2012 metais buvo apskaičiuotas žemės mokestis po 141,74 Lt kiekvienais metais, 2013 metais – 3,12 Lt (taikytas Kauno r. sav. nustatytas 0,01 proc. žemės mokesčio tarifas rekreaciniams sklypams), 2014 m. – 317,22 Lt, 2017 m. – 120,40 Eur, 2015, 2016, 2018 ir 2019 m. – 0 Eur (pritaikyta neapmokestinamojo dydžio lengvata). Už Sklypą Nr. 2 Pareiškėjai 2010–2012 metais buvo apskaičiuotas žemės mokestis po 9,60 Lt kiekvienais metais, 2013 m. – 31,92 Lt, 2014 m. –

57,86 Lt, 2015 m. – 23,65 Eur, 2016 m. – 30,55 Eur, 2017 m. – 37,44 Eur, 2018 ir 2019 m. – po 103 Eur.

Inspekcijos 2020-01-03 rašte Nr. (17.8-40 E)-277-2 nurodyta, kad VĮ Registrų centro pateiktame Sklypo Nr. 1 centrinio duomenų banko išrašė miško žemės plotas nėra išskirtas. 2017 metais buvo patikslinti ir VĮ Registrų centre įregistruoti Sklypo Nr. 1 kadastriniai duomenys (pvz., patikslintas žemės sklypo plotas: vietoj 0,25 ha, nurodyta 0,2526 ha), tačiau miško plotas nebuvo nurodytas.

VĮ Registrų centro pateiktame Sklypo Nr. 2 centrinio duomenų banko išrašė nurodyta sklypo pagrindinė naudojimo paskirtis – miškų ūkio, žemės sklypo plotas – 21,45 ha, miško žemės plotas 1,95 ha, kitos žemės plotas – 19,5 ha. Inspekcija nurodo, kad žemės mokestis už Sklypą Nr. 2 nuo 1999 metų buvo skaičiuojamas už 19,5 ha žemės plotą (be miško žemės ploto).

Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymo 4 straipsnį visi nekilnojamojo turto registre esantys duomenys nuo jų įrašymo laikomi teisingais ir išsamiais, kol jie nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka. Inspekcija 2020-01-03 rašte pažymėjo, kad mokesčių administratoriui nesuteikti įgaliojimai nustatyti ar keisti žemės sklypo kadastrinius rodiklius, sumažinti žemės mokestį ar nuo jo atleisti, vertinti mokesčio mokėtojo pateiktus žemės sklypų žemėlapius bei pagal juos perskaičiuoti žemės mokestį.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas, Inspekcijos suformuota žemės mokesčio deklaracija už 2019 metų mokestinį laikotarpį dalyje, kuria Pareiškėjai nurodyta sumokėti 103 Eur žemės mokestį už Sklypą Nr. 2, naikintina, kita žemės mokesčio deklaracijos dalis dėl žemės mokesčio už Sklypą Nr. 1 tvirtintina.

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančių 0,2526 ha ir 21,45 ha ploto žemės sklypų apmokestinimo žemės mokesčiu.

VĮ Registrų centro duomenimis, Sklypo Nr. 1 (0,2526 ha) paskirtis yra „kita“, žemės naudojimo būdas – „rekreacinės teritorijos“; Sklypo Nr. 2 (21,45 ha) paskirtis – miškų ūkio, miško žemės plotas sudaro 1,95 ha, kitos žemės plotas – 19,5 ha, todėl už abu žemės sklypus (išskyrus 1,95 ha miško žemę) eilę metų yra skaičiuojamas žemės mokestis.

Pareiškėja teigia, kad abiejuose žemės sklypuose yra miškas (Sklype Nr. 2 – įveistas miškas), todėl žemės mokestis už juos neturi būti skaičiuojamas.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos žemės mokesčio įstatymas (toliau – ŽMI). Šio įstatymo 4 straipsnyje nustatyta, kad žemės mokesčio objektas yra fiziniams ir juridiniams asmenims nuosavybės teise priklausanti Lietuvos Respublikoje esanti privati žemė, išskyrus miško žemę ir žemės ūkio paskirties žemę, kurioje įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Taigi, įstatymo leidėjas apibrėžęs žemės mokesčio objektą padarė ir atitinkamą išimtį, nusprendęs žemės mokesčiu neapmokestinti miško žemės ir žemės ūkio paskirties žemės, kurioje įveistas miškas įstatymų nustatyta tvarka, todėl priimant sprendimą dėl žemės mokesčio apskaičiavimo teisiškai reikšminga tiksliai nustatyti, ar nėra įstatymų leidėjo numatytos išimties.

Miško žemės samprata pateikta Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 2 straipsnio 19 punkte – tai *apaugę mišku žemės plotai* – medynai, taip pat *neapaugę mišku žemės plotai* – kirtavietės, žuvę medynai, miško laukymės, miško aikštės, mažosios miško pelkės, miško medelynai, sėklinės miško medžių plantacijos ir klonų rinkiniai, miškui įveisti skirta žemė. Prie miško žemės priskiriami tuose pačiuose plotuose esantys miško keliai, kvartalų, technologiniai proskiebiai ir linijos, priešgaisrinės juostos, medienos sandėlių ir kitų su mišku susijusių įrenginių (griovių, pralaidų, tiltelių, priešgaisrinių bokštų ir kitų) užimti plotai, poilsio aikštelės, žvėrių pašarų aikštelės.

Nekilnojamojo turto registro ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenis, reikalingus mokesčiui apskaičiuoti, taip pat Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatytus duomenis apie

apleistas žemės ūkio naudmenas turto vertinimo įmonė (tvarkanti Nekilnojamojo turto kadastrą ir Nekilnojamojo turto registrą) pateikia mokesčių administratoriui turto vertinimo įmonės ir centrinio mokesčių administratoriaus sutartyje nustatytais būdais ir terminais, bet ne vėliau kaip iki kiekvieno mokesčio laikotarpio rugsėjo 1 dienos (ŽMĮ 13 straipsnio 1 dalis).

Atitinkamai žemės mokesčio mokėtojų nustatymo, žemės mokesčio lengvatų taikymo, žemės mokesčio lengvatoms taikyti reikalingų duomenų surinkimo, Nekilnojamojo turto registro duomenų gavimo ir atnaujinimo, žemės mokesčio apskaičiavimo bei atitinkamų deklaracijų formų užpildymo, tikslinimo, įteikimo mokesčių mokėtojams tvarką nustato Žemės mokesčio administravimo taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2006-06-09 įsakymu Nr. VA-55 (2014-07-17 įsakymo Nr. VA-58 redakcija) (1 punktas). Pagal Taisyklių 37 punktą, VĮ Registrų centras pagal sudarytą duomenų teikimo sutartį Inpekcijai, be kita ko, teikia duomenis apie žemės sklypų adresus, sklypų (sklypo dalies) bendrus bei miško plotus, tų sklypų (sklypo dalies) masiniu vertinimo būdu nustatytas mokesčines vertes (be miško vertės) bei atitinkamais atvejais patvirtintas individualiu žemės vertinimu nustatytas vertes, žemės mokesčiui apskaičiuoti reikalingus neapmokestinamus žemės plotus (jei tokie duomenys įregistruoti Nekilnojamojo turto registre), žemės sklypų įsigijimo būdus, žemės sklypų paskirtis, naudojimo būdus, dokumentų tipus, taip pat nuotoliniais kartografavimo metodais nustatytų apleistų žemės sklypų identifikacinius numerius bei apleistos žemės plotus. Pagal šiuos Nekilnojamojo turto registro teikiamus kalendorinių metų birželio 30 dienos duomenis yra apskaičiuojamas žemės mokestis (Taisyklių 38 punktas).

Paminėtina, kad ŽMĮ 13 straipsnyje minimi Nekilnojamojo turto registro ir Nekilnojamojo turto kadastro duomenys, kurie paprastai padeda identifikuoti žemės mokesčio objektą bei gali nulemti žemės mokestį ir nėra disputo, jog jie laikytini teisingais bei išsamiais, kol nenuginčyti įstatymų nustatyta tvarka (Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatymo 4 straipsnis). Tačiau būtina pažymėti, kad pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 67 straipsnio 1 dalį mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis numato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Mokesčių administratorius turi turėti atitinkamus įrodymus priimdamas ir grįsdamas savo sprendimus, nes priešingu atveju tokie sprendimai būtų niekiniais bei nulemti besąlyginiam naikinimui. Tačiau, kai mokesčių administratorius yra surinkęs atitinkamus faktinius duomenis ir jais grindžia apskaičiuotus papildomus mokesčius bei su jais susijusias sumas, mokesčių mokėtojui apsiginti galimybė atsiranda, kai jis savo ruožtu teikia kitokius faktinius duomenis, suponuojančius priešingą nei mokesčių administratoriaus padarytą išvadą. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojui apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojui atsiranda mokesstinė prievolė (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2011-11-14 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2839/2011).

Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius, apskaičiuodamas ginčo žemės mokestį, surinko atitinkamus faktinius duomenis (duomenis iš Nekilnojamojo turto registro, be kita ko, apie sklypų plotus ir paskirtį), kurie ir nulėmė žemės mokesčio deklaracijos suformavimą bei žemės mokesčio už ginčo žemės sklypus apskaičiavimą. Tuo tarpu Pareiškėja pateikė dokumentus, kurie, jos teigimu, patvirtina, kad abiejuose žemės sklypuose šiuo metu yra miškas (Sklypas Nr. 1 jai buvo grąžintas kaip mišku apaugęs žemės sklypas rekreacijai, o Sklype Nr. 2 2008 metais buvo įveistas miškas), todėl žemės mokestis už juos neturi būti skaičiuojamas.

Miško žemės taksaciniai sklypai registruojami Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastrė (toliau – Miškų kadastras), kurio tvarkytojas yra Valstybinė miškų tarnyba (Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003-10-09 nutarimu Nr. 1255 (2016-08-17 nutarimo Nr. 841 redakcija), 2, 9 ir 12 punktai).

Komisija, siekdama objektyviai išnagrinėti skundą, 2020-02-27 raštu Nr. 5-120 (7-165/2019) kreipėsi į Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Valstybinę miškų tarnybą su prašymu pateikti informaciją apie Pareiškėjos nuosavybės teise priklausančiuose žemės sklypuose įregistruotus miškų plotus. 2020-03-03 Valstybinė miškų tarnyba pateikė atsakymą Nr. R6-377, kuriame nurodyta, jog Sklype Nr. 2 esantys miško žemės plotai, Jonavos miškų urėdijos taksaciniai sklypai ir jų dalys (21,04 ha) Miškų kadastrė buvo registruoti 2003-10-16, 2012 metais duomenys buvo atnaujinti pagal VĮ Valstybinio miškotvarkos instituto perduotus 2012 m. valstybinės sklypinės miškų inventorizacijos duomenis; tuo tarpu Sklype Nr. 1 registruotų miškų / miško žemės nėra.

Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo (toliau – VIIĮ) 15 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta, kad registrų sistemos funkcionavimo pagrindas yra registrų sąveika. Registrų sąveika nustatoma registro nuostatuose ir palaikoma susijusio registro nuostatų ir registro duomenų teikimo sutartyse nustatyta tvarka ir sąlygomis <...>. Pagal šio įstatymo 16 straipsnio 3 ir 4 punktą, pagrindiniai registrai yra valstybės registrai, kuriuose registruojamas nekilnojamas turtas ir teisės į jį, objektai, kurių geografinė padėtis nesikeičia, adresai. Taigi Nekilnojamojo turto registras ir Miškų valstybės kadastras yra pagrindiniai valstybės registrai, kuriuose tvarkomi registro duomenys naudojami susijusiuose registruose (Įstatymo 15 straipsnio 1 dalis).

Lietuvos Respublikos miškų įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad miškų apskaita tvarkoma ir Miškų kadastras sudaromas remiantis valstybinės miškų inventorizacijos duomenimis. Šis kadastras apima visumą duomenų apie miškus, jų priklausomybę, miško išteklių kiekį bei kokybę ir ekonominę vertę. Miškų kadastrė registruoti duomenys apie miškus ir miško žemę šio kadastro tvarkytojo teikimu įrašomi į Nekilnojamojo turto registrą Nekilnojamojo turto registro įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Miškų kadastro sąveiką su kitais valstybės registrais ir kadastrais reglamentuoja Miškų valstybės kadastro nuostatų VI skyrius (42–46 punktai). Miškų kadastro nuostatų 45 punkte nurodyta, kad Miškų kadastro tvarkytojas, nustatęs, kad kadastrė nurodytas miško žemės plotas skiriasi nuo nurodyto Nekilnojamojo turto kadastrė, Nekilnojamojo turto kadastro tvarkytojui praneša apie miško žemės naudmenų pokyčius. Pranešimų forma, teikimo ir kitos sąlygos nustatomos kadastro tvarkytojo ir Nekilnojamojo turto kadastro tvarkytojo sutartyse.

Siekiant valstybės informacinių išteklių funkcinio suderinamumo, kaip nustato VIIĮ 15 straipsnio 4 dalis, registre įregistruotas registro objektas pakartotinai kitame registre nėra registruojamas. Šios priemonės padeda išvengti galimo duomenų apie tą patį objektą nesutapimo ar jų prieštaravimo. Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-04-15 nutarimu Nr. 534, 139.1 punkte nustatyta, kad Nekilnojamojo turto kadastras sudaromas ir funkcionuoja *inter alia* naudojantis Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro informacija apie nekilnojamojo turto naudojimo apribojimus ir charakteristikas, susijusius su miškų ūkio paskirties žemės sklypų naudojimu, miško žemės ir medynų vertės nustatymu, todėl būtent Miškų kadastras laikytinas duomenų, apibūdinančių miško masyvo, miško kvartalo plotą ir ribas, pagrindiniu oficialiu šaltiniu. Pažymėtina, kad pagal Valstybinės miškų tarnybos ir VĮ Registrų centro 2019-12-13 Duomenų apie Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastrė registruotus miško žemės plotus teikimo į Nekilnojamojo turto registrą sutartį Nr. PS-12490 duomenis apie Miškų kadastrė registruotus miško žemės plotus VĮ Registrų centrui bus pradėti teikti 2020 metų II-o ketvirčio pradžioje.

LVAT 2015-03-12 nutartyje adm. byloje Nr. eA-1223-575/2015 pabrėžė, kad nors Žemės mokesčio administravimo taisyklių 38 nustatyta, jog žemės mokesčiai apskaičiuojamas pagal VĮ Registrų centras Nekilnojamojo turto registro teikiamus duomenis, LVAT yra akcentavęs, kad teisės aktai nenustato dokumentų, kuriais mokesčių administratorius gali grįsti apskaičiuotus mokesčius, sąrašo, todėl mokesčių mokėtojui apskaičiuotos mokesčio ir su juo susijusios sumos gali būti grindžiamos įrodymų leistinumo kriterijus atitinkančiais dokumentais (2011-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1427/2011 ir kt.). LVAT nuomone, Nekilnojamojo turto registro

duomenys, apskaičiuojant žemės mokestį, yra tik vienas iš įrodymų; jeigu yra kitokių, turi būti įvertinta jų visuma bei tik tada priimamas sprendimas dėl žemės mokesčio deklaracijos suformavimo (LVAT 2016-02-02 nutartis adm. byloje Nr. A-271-556/2016).

Komisija, įvertinusi Pareiškėjos bei Valstybinės miškų tarnybos pateiktą informaciją (Valstybinės miškų tarnybos 2020-03-03 raštas ir pažyma apie tekstinius Miškų kadastro duomenis Taksaciniai rodikliai Nr. 113310, 2018-11-20 ir 2020-03-03 Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro žemėlapiu ištraukos Nr. 90523 ir Nr. 113311) apie tai, kad Sklype Nr. 2 (bendras plotas 21,50 ha) yra Miškų registre įregistruota miško žemė (21,04 ha), bei vadovaudamasi ŽMĮ 4 straipsniu, kuriame nustatyta žemės mokesčio mokėjimo išimtis miško žemei ir žemės ūkio paskirties žemei, kurioje įveistas miškas, t. y. išimties taikymas siejamas su faktiniu miško atitinkamame žemės sklype egzistavimu, konstatuoja, kad teisingumo ir protingumo principams prieštarautų fakto apie miško žemę ignoravimas bei vadovavimasis išimtinai Nekilnojamojo turto registro duomenimis apie žemės sklypo paskirtį. Pabrėžtina, kad ginčo sklypo duomenys Nekilnojamojo turto kadastrė buvo įregistruoti 1998-11-02 (įregistravimo pagrindas – 1998-08-10 apskrities viršinininko įsakymas Nr. 03-4852) ir nuo to laiko nebuvo atnaujinami, tuo tarpu Miškų registre pateikiami 2012 metais atnaujinti duomenys apie ginčo sklype esantį mišką. Be to, byloje pateikti 2008-04-25 miško želdinimo projektas ir 2008-05-30 pažyma apie miško želdinimo darbų įvertinimą Nr. 17/23, kurie įrodo, kad ginčo žemės sklype buvo įveistas miškas Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Komisijos vertinimu, esant akivaizdiems miško žemės egzistavimo faktą patvirtinantiems įrodymams, mokesčių administratorius nepagrįstai vadovavosi išimtinai Nekilnojamojo turto registro duomenimis ir nepagrįstai apmokestino Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančią Sklypą Nr. 2, kadangi jame yra miško žemė, t. y. šis žemės sklypas nėra žemės mokesčio objektu. Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytą, žemės mokesčio deklaracijos dalis, kuria Pareiškėjai apskaičiuotas 103 Eur žemės mokestis už Sklypą Nr. 2, naikintina.

Pareiškėja Sklype Nr. 1 miško buvimo faktą grindžia Kauno rajono valdybos 1994-05-30 raštu Nr. 167-D, kuriame nurodyta, kad Pareiškėjai bus paskirtas mišku apaugęs žemės sklypas Nr. 73 rekreacijai, ir 1994-09-07 žemės sklypo ribų planu, kuriame pažymėta, jog „dėl medžių, augančių sklype, tankumo, bet kokia statyba draudžiama“. Komisija pažymi, kad miško egzistavimas Sklype Nr. 1 nėra patvirtintas jokiais kitais dokumentais, išskyrus Pareiškėjos pateiktuosius. Kaip minėta, VĮ Registrų centro duomenimis, Sklypo Nr. 1 (0,2526 ha ploto) pagrindinė naudojimo paskirtis „kita“, žemės sklypo naudojimo būdas – „rekreacinės teritorijos“. Žemės sklypas Pareiškėjos vardu įregistruotas 1994-10-13 (įregistravimui pagrindas – 1994-10-13 Valdybos potvarkis Nr. 512). Iš VĮ Registrų centro duomenų matyti, kad 2016-07-11 buvo atlikti sklypo kadastriniai matavimai ir atitinkamai buvo patikslinti kadastro duomenys. Žemės sklypas priklauso kurortų apsaugos zonai, todėl jam taikomos specialios žemės naudojimo sąlygos. Žemės sklype nėra registruotas miško žemės plotas. Valstybinės miškų tarnybos pateiktame rašte taip pat nurodyta, kad informacijos apie Sklype Nr. 1 esantį mišką / miško žemę nėra ir Miškų registre. Komisija, įvertinusi tai, kad nei Nekilnojamojo turto kadastrė, nei Miškų kadastrė nėra duomenų apie Sklype Nr. 1 esantį mišką / miško žemę, Pareiškėjos pateikti dokumentai (1994 m.) surašyti anksčiau negu buvo patikslinti duomenys Nekilnojamojo turto kadastrė (2016 m.), vertina, kad žemės mokestis už Sklypą Nr. 1 Pareiškėjai skaičiuojamas pagrįstai. Pažymėtina, kad 2019 metais Pareiškėjai už Sklypą Nr. 1 apskaičiuotas žemės mokestis siekė 0 Eur, kadangi buvo pritaikyta žemės mokesčio lengvata pagal Kauno rajono savivaldybės tarybos 2015-05-15 sprendimą Nr. TS-131 (ŽMĮ 8 straipsnio 2 dalies 3 punktą).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

1. Panaikinti Inspekcijos suformuotą 2019 m. žemės mokesčio deklaracijos dalį, kuriai Pareiškėjai nurodyta sumokėti 103 Eur žemės mokestį už žemės sklypą, esantį adresu: *(duomenys neskelbtini)*.

2. Likusioje dalyje skundžiamą Inspekcijos suformuotą žemės mokesčio deklaraciją už 2019 metų mokestinį laikotarpį patvirtinti.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius